

много занемарена, не защото населението не знае, а защото пренебрегва научните и технически сръдства, които му се даватъ даже и тогава, когато резултатитъ сж убедителни.

Не намирамъ за нуждно повече да очертавамъ състоянието на българското овощарство, което е призовано на строгъ „екзаменъ“ предъ европейския пазаръ, защото всъки отъ Васъ знае какво представляватъ българскитъ овощни градини и какво трѣбва да представляватъ.

Единъ чужденецъ, който неотдавна обикалялъ нашитъ овощарски райони, изказалъ мнението, че нашата страна приличала на болница за овощни дървета.

Една подобрена техника при отгледването на овощнитъ дървета, ще даде въ резултатъ една висока и доброкачествена продукция на плодове и следователно ще позволи едно активно участие на нашето производство на международния пазаръ.

Всичко това налага да се изостави досегашната система на овощарствуване, при която засаждането на дърветата става безразборно, а отглеждането имъ предоставено на слѣпата случайность.

Ще трѣбва да се премине къмъ създаването на овощни градини, които даватъ по-голѣми и еднообразни реколти, които могатъ да се подчинятъ на системни грижи и произведени съ най-малки разности. Това сж така нареченитъ **промишлени овощни градини**. Тѣ представляватъ голѣми площи, засадени съ 2—3 овощни сорта, напълно приспособени къмъ даденитъ естествени-стопански условия. Такива малосортни насаждения могатъ да заематъ землицата на цѣли общини, околии, намирайки се по-често въ частно владѣние, а могатъ да бждатъ кооперативни, колективни, общински, училищни, фондови и пр. Отличителната черта на тия градини е — голѣмия размеръ и малосортието, осигуряващи добиването на голѣми партиди еднообразно производство, лесно продаваемо, било за употребление въ прѣсно състояние, било за преработване. Поддържането на такива малосортни насаждения е съпроводено съ по-малко грижи, както при запаването имъ отъ разни вредители, така сжщо и при прибирането, сортирането, опаковането и пласирането на реколтата.

Въобще, многобройни сж преимуществата, които носятъ промишленитъ овощни насаждения, предъ дребнитъ и разхвърлени безразборно, като островчета, овощни градинки, които служатъ по-скоро за огнища на болести и неприятели, отколкото като доставчици на плодове за европейския пазаръ.

Явно е, че бждация успѣхъ на нашия овощаръ зависи отъ нагаждането му къмъ изискванията на новото време.

Нашето овощарство трѣбва да се ориентира къмъ нови